

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.29.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 24/2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 24 ust. 1a, 4a i 5, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 8 lipca 2024 r. złożonego przez - działającego za pośrednictwem pełnomocnika - Pana Lecha Iglika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Lech Iglík Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe w Kaliszu (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, łącznej kwoty 3 382,00 zł (słownie: trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt dwa złote) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego nr 0509/24/4750 w wysokości 499,00 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) i próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6639/24/4750 w wysokości 83,00 zł (słownie: osiemdziesiąt trzy złote oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania do badań ww. próbek w wysokości 2 800,00 zł (słownie: dwa tysiące osiemset złotych), **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 17 lipca 2024 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Wielkopolski WIH”, „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

25 marca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr D/KA.NR.8361.55.2024 przeprowadzili kontrolę w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Czynności przeprowadzono w obecności osoby czynnej w lokalu. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech I.

W toku kontroli 25 marca 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr D/KA.NR.8361.55.2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech I składowanej w formie pryzmy o wadze 1,5 tony, pobrali 32 próbki pierwotne, stanowiące próbkę ogólną o wadze 229,28 kg, podzieloną następnie na próbkę do badań nr 0509/24/4750 o wadze 111,85 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6639/24/4750 o wadze 117,43 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr D/KA.NR.8361.55.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.55.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/155-024. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r., wystawionego przez stronę dla węgla orzech I, oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Pismem z 26 marca 2024 r. Wielkopolski WIH - z uwagi na nieobecność osoby upoważnionej w toku kontroli - poinformował stronę o przeprowadzeniu kontroli oraz pobraniu próbek węgla do badań w zakresie spełnienia wymagań jakościowych, jak również przekazał dokumenty kontroli.

Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-024 z 2 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018), zwanego dalej także „rozporządzeniem w

sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 marca 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0509/24/4750, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 40,0 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0509/24/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6639/24/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6639/24/4750 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-024/K z 2 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6639/24/4750, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 44,1 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %.

Pismem z 5 kwietnia 2024 r. Wielkopolski WIIH, poinformował stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech I tj. próbki nr 0509/24/4750 i próbki kontrolnej nr 6639/24/4750 oraz przekazano protokoły z badań nr 20/200001499/155-024 z 2 kwietnia 2024 r. i nr 20/200001499/155-024/K z 2 kwietnia 2024 r.

Pismem z 21 maja 2024 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Wielkopolskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W piśmie tym strona została pouczona o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024) Wielkopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, łącznej kwoty 3 382,00 zł (słownie: trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt

dwa złote) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego nr 0509/24/4750 w wysokości 499,00 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) i próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6639/24/4750 w wysokości 83,00 zł (słownie: osiemdziesiąt trzy złote oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania do badań ww. próbek w wysokości 2 800,00 zł (słownie: dwa tysiące osiemset złotych).

Pismem z 8 lipca 2024 r. przedsiębiorca - działając za pośrednictwem pełnomocnika - odwołał się od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024), zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania w całości. W ocenie przedsiębiorcy decyzja narusza przepisy art. 7, art. 12 § 1, art. 77 § 1, art. 80 kpa oraz art. 24 ust. 1a i 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona wniosła także o przeprowadzenie dowodu ze świadectwa jakości nr 89/02/2024/S/OISP z 21 lutego 2024 r., wystawionego dla przedsiębiorcy przez dostawcę paliwa stałego.

Pismem z 30 lipca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes Urzędu”, „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo doręczono przedsiębiorcy 5 sierpnia 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wypowiedziała się w sprawie w wymaganym terminie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu

stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-024 z 2 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 marca 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0509/24/4750, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 40,0 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0509/24/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6639/24/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6639/24/4750 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-024/K z 2 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6639/24/4750, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 44,1 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, iż paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu jako Zarządzający, który zawiera umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu lub przez stronę postępowania.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech I nie były zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie parametru zawartość podziarna.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r.

Wielkopolski WI IH prawidłowo ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury nr 10472724 wystawionej 16 kwietnia 2024 r. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badania i pobranie próbek paliw stałych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 10472724 poz. nr 32, próbka nr 0509/24/4750 - w wysokości 499,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 33, próbka kontrolna 6639/24/4750 - w wysokości 83,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz załącznika nr 3 do faktury nr 10472724, poz. nr 26, pobranie próbek - w wysokości 2800,00 zł (uwzględniającej VAT).

Zatem zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Wielkopolski WI IH prawidłowo nałożył na stronę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Odnosząc się do odwołania strony, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Odnosząc się do zarzutu strony, iż nałożono na nią obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań i pobrania próbek, zanim nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna stała się ostateczna, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Na wstępie wypada podkreślić, że pomiędzy postępowaniem zakończonym w pierwszej instancji decyzją z 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024) nakładającą na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oraz równowartość kosztów pobrania do badań tych

próbek, a decyzją z 25 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024), wymierzającą przedsiębiorcy karę pieniężną, istnieje jedynie związek podmiotowy tzn. stroną obydwu postępowań jest przedsiębiorca. Brak jest natomiast związku przedmiotowego. Postępowanie dotyczące wymierzenia kary pieniężnej, nie jest postępowaniem dotyczącym obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i pobrania próbek. Są to dwa odrębne postępowania administracyjne, choć ich podstawę prowadzenia stanowi ten sam materiał dowodowy.

Niezależnie od powyższego, warto zwrócić uwagę na orzecznictwo, w zakresie poruszonej przez stronę kwestii związku pomiędzy postępowaniami, których podmiotem jest ten sam przedsiębiorca, a które toczą się przy wykorzystaniu tego samego materiału dowodowego. W wyroku z 15 marca 2022 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł (sygn. akt V SA/Wa 3530/21): „(...) *przeświadczenie strony, że toczące się odrębnie postępowanie o nałożenie na stronę administracyjnej kary pieniężnej ma znaczenie dla niniejszego postępowania nie znajduje żadnego oparcia w przepisach prawa.*

Postępowanie o zwrot kosztów badań laboratoryjnych oparte jest na innych podstawach prawnych niż postępowanie o nałożenie kary administracyjnej. De facto we wszystkich postępowaniach wykorzystywany jest ten sam materiał dowodowy, czyli protokół kontroli, protokół pobrania próbek i sprawozdanie z badań laboratoryjnych, ale są to postępowania administracyjne prowadzone w oparciu o odrębne podstawy prawne.

Aby jednak można było mówić o tym, że inne prowadzone postępowanie przez Prezesa Urzędu na podstawie wyników tej samej kontroli stanowi prejudykat dla niniejszego postępowania, należałoby wskazać przepis który o tym przesądza.”.

W kontekście powyższego, za chybione należy uznać wskazanie w uzasadnieniu odwołania przepisu art. 97 § 1 pkt 4 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej zawiesza postępowanie gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. W niniejszej sprawie postępowania nie prowadzi żaden inny organ, ani sąd.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że wydane przez Wielkopolskiego WIIH rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem, zaś zarzut naruszenia przepisu art. 24 ust. 1a i 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu niezyskania niebudzących wątpliwości wyników badań laboratoryjnych i ograniczenia się do wyników badań z 2 kwietnia 2024 r. tj. próbki i próbki kontrolnej, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 i 3 oraz art. 22 ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki paliwa stałego (próbki i próbkę kontrolną), które przekazuje się do badań laboratoryjnych wraz ze świadectwem jakości, wystawionym przez przedsiębiorcę, którym w tym przypadku było świadectwo jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. Badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu, jeżeli przeprowadzone badanie próbki paliwa stałego wykazało, że wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, co miało miejsce w niniejszej sprawie i dotyczyło parametru zawartość podziarna.

Mając powyższe na względzie, należy wyraźnie podkreślić, iż przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzają zasadę, iż ocenę spełnienia przez dane paliwo stałe wymagań określonych w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości dokonuje się poprzez badanie próbki, a jeżeli badanie wykaże niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości, poprzez badanie próbki kontrolnej. Innymi słowy, dla oceny, czy dane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości, brane są pod uwagę wyniki jedynie dwóch próbek, tj. próbki i próbki kontrolnej. Omawiana ustawa nie przewiduje poboru i badania kolejnych próbek, ani też dokonywania oceny spełnienia wymagań jakościowych przez odwoływanie się do świadectw jakości wystawionych przez inne podmioty, będące dostawcami paliwa dla przedsiębiorcy.

Z powyższych względów zarzuty naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 Kpa, należy uznać za bezpodstawne.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego różnic w wynikach badań próbki i próbki kontrolnej w zakresie parametru zawartość podziarna, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Jak już wskazano powyżej, badania laboratoryjne wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 marca br. węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0509/24/4750, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 40,0 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %. Analogicznie, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6639/24/4750, wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech I, nie spełniał wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r. ze względu na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 44,1 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %. W obydwu zatem przypadkach, mamy do czynienia z wynikami negatywnymi, które różnią się pomiędzy sobą jedynie skalą naruszenia parametru zawartość podziarna, gdzie w próbce uzyskano 40,0 %,

zaś w próbce kontrolnej 44,1 %, przy wymaganiach jakościowych <10 %. Do takich różnic odniósł się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 maja 2024 r. (sygn. akt II GSK 392/13). W ocenie Sądu: „*nawet znaczne różnice w badaniach laboratoryjnych próbki podstawowej i kontrolnej nie mają znaczenia, o ile wykażą, że obie próbki nie spełniają wymagań jakościowych. Ustawodawca przewidział możliwość zaistnienia rozbieżności w wyniku badań próbki podstawowej i kontrolnej, skoro wprowadził możliwość sprawdzenia wyniku badania próbki kontrolnej i uwolnił tym samym z kosztów badania, gdy wynik próbki kontrolnej nie potwierdził, że próbka paliwa nie spełnia norm jakościowych.*”. W przytoczonym wyroku podkreślono, że sam fakt stwierdzenia przy pomocy badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach, stanowi wystarczającą i jedyną przesłankę do obciążenia kontrolowanego kosztami badań. W kontekście powyższego, zarzuty naruszenia art. 12 § 1 i art. 80 Kpa, należy uznać za bezpodstawne.

Podsumowując powyższe, zarzuty dotyczące naruszenia przepisów Kpa, należy uznać za niezasadne. Prezes Urzędu wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy, a zatem brak jest podstaw do uznania, aby naruszona została zasada szybkości i prostoty postępowania, wyrażona w art. 12 § 1 Kpa. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w tej sprawie są protokół i akta kontroli nr D/KA.NR.8361.55.2024, a także akta postępowania organu pierwszej instancji i postępowania odwoławczego. Z kolei, wyrażony w art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza materiału dowodowego zebranego w tej sprawie wskazuje, że powyższe zasady zostały w pełni zrealizowane. Zgodnie natomiast z art. 80 Kpa - organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zdaniem Prezesa UOKiK organy administracji publicznej rozpatrujące tą sprawę dokonały swobodnej oceny dowodów, a wyciągnięte wnioski wynikają logicznie ze zgromadzonego materiału dowodowego.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku o przeprowadzenie dowodu ze świadectwa jakości nr 89/02/2024/S/OISP z 21 lutego 2024 r., wystawionego dla przedsiębiorcy przez dostawcę paliwa stałego, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kpa - żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Za taką okoliczność - w ocenie Prezesa Urzędu - nie można uznać świadectwa jakości nr 89/02/2024/S/OISP z 21 lutego 2024 r., wystawionego dla przedsiębiorcy przez inny podmiot tj. dostawcę paliwa stałego. Jak wynika z treści odwołania, strona kwestionuje wyniki badań (parametru zawartość podziarna) przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium, uznając zarazem, że realną zawartość podziarna określają dane wskazane w świadectwie jakości wystawionym przez dostawcę. Z takim tokiem rozumowania nie sposób się zgodzić. Ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył - na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe - obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu, potwierdzającego m.in. jakie parametry jakościowe posiada paliwo stałe wprowadzane do obrotu, zwanego „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, czyli te zgodne ze stanem faktycznym. W niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości, że wprowadzającym paliwo stałe do obrotu była strona nie zaś dostawca paliwa stałego. W konsekwencji, dowodem w sprawie jest świadectwo jakości wystawione przez stronę, czyli świadectwo nr 40/R/24 z 18 marca 2024 r., nie zaś nr 89/02/2024/S/OISP z 21 lutego 2024 r. wystawione przez inny podmiot niebędący w tym przypadku wprowadzającym paliwo do obrotu. Kolejne cytowane już powyżej przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. art. 17 ust. 1 i 3 oraz art. 22 ust. 1 i 2, nie pozostawiają wątpliwości co do ilości pobieranych próbek, sposobu postępowania z nimi i tego, że w toku postępowania brane jest pod uwagę jedynie świadectwo jakości wystawione przez kontrolowanego przedsiębiorcę. Jeżeli wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w takim świadectwie jakości wystawionym przez kontrolowanego przedsiębiorcę, na stronę nakłada się obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Biorąc powyższe pod uwagę, wniosek strony należy uznać za bezpodstawny.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt D/KA.NR.8361.55.2024).

W związku z powyższym, kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a